

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. juni 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0570
Dok.: JEE41113

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 744 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. maj 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 744 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere artiklerne i 24 timer den 20. maj 2008 om, at kvinder, der har været udsat for voldtægt i udlandet, ikke kan få hjælp i Danmark, herunder om ministeren vil tage initiativ til at sikre, at kvinder, der har været udsat for voldtægt i udlandet, får ret til hjælp på centre for voldtægts ofre og i sundhedsvæsenet uden betaling samt ret til bistandsadvokat.”

Svar:

I de artikler, der henvises til i spørgsmålet, rejses spørgsmål om mulighederne for hjælp til personer, der bliver udsat for voldtægt i udlandet, herunder bistand på centre for voldtægts ofre og mulighederne for at få erstatning fra Erstatningsnævnet.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse om mulighederne for at få hjælp på centre for voldtægts ofre og i sundhedsvæsenet uden betaling. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har udtalt følgende:

”Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse kan til brug for besvarelsen oplyse, at det er regionerne, der er ansvarlige for – også i forhold til personer, der har været udsat for voldtægt – at tilrettelægge de behandlingstilbud, der er brug for, og at tilpasse behandlingskapaciteten.

En del af regionernes behandlingstilbud til personer, der har været udsat for voldtægt, er tilrettelagt i form af modtagelsescentre for voldtægts ofre på visse sygehuse. Centrene har åben modtagelse og tilbyder akut hjælp, dvs. typisk inden for de første døgn efter voldtægten (de konkrete tilbud varierer). Den akutte hjælp består bl.a. i tilbud om rådgivning, om sporsikring, om relevante prøver f.eks. for kønssygdomme og graviditet og om psykologhjælp. I tilfælde, hvor der ikke er tale om akut hjælp, vil centrene kunne henvise til andre muligheder for hjælp.

Regionerne yder således bl.a. tilskud til psykologbehandling i praksissektoren til personer, der har været ofre for voldtægt, jf. bekendtgørelse nr. 206 af 23. marts 2008. Der ydes tilskud for indtil 12 konsultationer pr. behandlingsbeløb. Der er herudover mulighed for efter henvisning fra egen læge at blive behandlet vederlagsfrit i det psykiatriske sygehusvæsen og i distriktpsikiatrien. Henvisningen beror på en konkret sundhedsfaglig vurdering.

Alle personer med bopæl i Danmark har ret til ydelser i praksissektoren og sygehushjælp, herunder ret til akut hjælp på modtagelsescentrene for voldtægts ofre. Det gælder også for personer med bopæl i Danmark, der har været udsat for voldtægt i udlandet. Behandling på centrene for voldtægts ofre vil som nævnt imidlertid normalt forudsætte, at vedkommende henvender sig inden for de første døgn efter voldtægten.

En person, der har været udsat for voldtægt, vil – også hvis vedkommende ikke kan tilbydes akut hjælp på et af modtagelsescentrene for voldtægts ofre – også hos sin praktiserende læge vederlagsfrit kunne få undersøgt, om vedkommende er blevet smittet med kønssygdomme eller er blevet gravid.”

Justitsministeriet har endvidere om muligheden for beskikkelse af bistandsadvokat for personer, der er blevet voldtaget i udlandet, indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har udtalt følgende:

”1. Rigsadvokaten fastsatte i 2007 nye retningslinjer for politiet og anklagemyndigheden om vejledning mv. til forurettede i straffesager.

Retningslinjerne fremgår af Rigsadvokatmeddelelse nr. 8/2007 om vejledning, orientering og underretning af forurettede i straffesager, udpegning af en kontaktperson for forurettede og vidner mv., samt af bekendtgørelse nr. 1108 af 21. september 2007 om politiets og anklagemyndighedens pligt til at vejlede og orientere forurettede i straffesager og til at udpege en kontaktperson for forurettede.

Det fremgår af såvel Rigsadvokatmeddelelsen som bekendtgørelsen, at politiet eller anklagemyndigheden i tilknytning til en anmeldelse af en lovovertrædelse eller umiddelbart herefter skal vejlede forurettede i straffesager om bl.a. reglerne om beskikkelse af bistandsadvokat, jf. retsplejelovens §§ 741 a og 741 b.

I afsnit 2.1.1. i Rigsadvokatmeddelelsen er reglerne for beskikkelse af bistandsadvokat nærmere beskrevet. Det fremgår bl.a., at det følger af retsplejelovens § 741 a, stk. 2, 1. og 3. pkt., at der i sager om overtrædelse af straffelovens § 210, §§ 216 og 217, § 218, stk. 2, § 222, stk. 2, 2. led, eller § 223, stk. 1, samt § 224 eller § 225, jf. de nævnte bestemmelser (en række forskellige sædelighedsforbrydelser, herunder voldtægt), skal ske beskikkelse af en bistandsadvokat for den, der er forurettet ved lovovertrædelsen, medmindre den pågældende efter at være blevet vejledt om retten til beskikkelse af advokat frabeder sig det.

2. Med henblik på at få belyst politikredsene behandling af anmodninger om beskikkelse af bistandsadvokat for personer, der i udlandet har været udsat for voldtægt eller anden sædelighedsforbrydelse, har jeg rettet henvendelse til politikredsen og anmodet om oplysning om, hvorvidt man i politikredsen erindrer at have modtaget sådanne anmodninger, om anmodningerne i givet fald blev videresendt til retten, samt om retten beskikkede en bistandsadvokat for den forurettede.

De fleste politikredse har oplyst, at man ikke erindrer at have modtaget sådanne anmodninger.

Der er dog også fra flere politikredse oplysninger om konkrete tilfælde, hvor der er sket beskikkelse af bistandsadvokat for personer, der havde været udsat for sædelighedsforbrydelser i udlandet.

F.eks. kan nævnes en sag, hvor en ung pige blev voldtaget i Tyrkiet. Gerningsmanden blev strafforfulgt i Tyrkiet, og forurettede fik beskikket en bistandsadvokat i Tyrkiet. Forurettede fik endvidere beskikket en bistandsadvokat i Danmark, hvor der blev gennemført flere indenretlige afhøringer af forurettede. Endvidere kan nævnes en sag, hvor en mindreårig pige under en ferie i udlandet blev udsat for en sædelighedsforbrydelse fra en person i familiens bekendtskabskreds. Forholdet blev anmeldt til det stedlige politi, der indledte efterforskning. Pigen blev videoafhørt, og forældrene indenretligt afhørt i Danmark. Der blev også i denne sag beskikket en bistandsadvokat. Endelig kan nævnes, at en tredje politikreds oplyser, at man har haft en sag med en kvinde, der blev voldtaget i Spanien, og at den pågældende fik beskikket en bistandsadvokat.

De modtagne oplysninger viser således, at man i politikredsen i en række tilfælde har anmodet retten om beskikkelse af en bistandsadvokat for forurettede, der i udlandet har været udsat for voldtægt eller anden sædelighedsforbrydelse, og at retterne i disse tilfælde har imødekommet anmodningen.

Der er derfor næppe grundlag for at antage, at det skulle være et generelt problem, at politikredsen i disse sager afviser at fremsende forurettedes anmodning om beskikkelse af bistandsadvokat til retten.

Jeg vil dog alligevel i samråd med Justitsministeriet overveje behovet og muligheden for at styrke vejledningen til personer, der har været udsat for en forbrydelse i udlandet.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført af Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse samt Rigsadvokaten. Som det fremgår heraf,

vil Justitsministeriet sammen med Rigsadvokaten overveje behovet for at styrke vejledningen til forurettede i sager begået i udlandet. Med hensyn til mulighederne for, at forurettede for forbrydelser begået i udlandet kan få erstatning efter reglerne i lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 745 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.